

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА**

Посланичка група Демократска странка
27. септембар 2017. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 27. 09. 2017

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
03	8-2744/17		

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 107. став 1. Устава Републике Србије, члана 40. став 1. тачка 1) Закона о Народној скупштини и члана 150. став 1. Пословника Народне скупштине, подносим ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ВОЈСЦИ СРБИЈЕ, с предлогом да се сходно члану 167. Пословника Народне скупштине, донесе по хитном поступку.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Балша Божовић

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ВОЈСЦИ СРБИЈЕ

Члан 1.

У Закону о Војсци Србије („Службени гласник РС“ бр. 116/07, 88/09, 101/10 - др. закон, 10/15, 88/15 - УС), у члану 8. став 5. мења се и гласи:

„На права и дужности професионалних припадника Војске Србије, поред права и дужности утврђених овим законом и прописа донетих на основу овог закона, ако не постоји закључен колективни уговор за запослене у Војсци Србије, примењују се и општи прописи о раду и посебан колективни уговор за државне органе ако су њихове одредбе повољније за професионалне припаднике Војске Србије.“

Став 6. брише се.

Члан 2.

У члану 14. став 1. после речи: „изузев коришћења активног бирачког права.“ тачка се брише и додају се речи: „и учешћа у синдикалним активностима.“.

Став 3. брише се.

Члан 3.

Члан 14а брише се.

Члан 4.

У члану 95. став 2. брише се.

У досадашњем ставу 3. који постаје став 2. после речи: „и других примања у Војсци Србије.“ тачка се замењује запетом и додају се речи: „уколико не постоји закључен колективни уговор за запослене у Војсци Србије.“.

Члан 5.

У члану 97. став 2. после речи: „и способности за службу.“ тачка се замењује запетом и додају се речи: „о чему процену и мишљење даје надлежни орган медицине рада.“.

Члан 6.

У члану 109. став 2. мења се и гласи:

„Радно време, одмори и одсуства професионалних припадника Војске Србије уређују се колективним уговором уз поштовање свих услова прописаних општим прописима о радном времену, а у случају да колективни уговор није потписан, радно време, одмори и одсуства професионалних припадника Војске Србије уређује Влада на предлог министра одбране.“

Члан 7.

Члан 127. мења се и гласи:

„Члан 127.

Плате, накнаде и друга примања цивилних лица на служби у Војсци Србије уређују се колективним уговором за запослене у Војсци Србије, а у случају да колективни уговор није потписан уређује их министар одбране уз сагласност Владе.“

Члан 8.

У члану 147. после речи: „односно правила кривичног права.“ тачка се замењује запетом и додају се речи: „а за извршене дисциплинске грешке, начела односно правила општег управног поступка.“

Члан 9.

У члану 148. тачка 9) брише се.

Члан 10.

У члану 149. тач. 20) и 27) бришу се.

У тачки 32) речи: „свако друго“ бришу се.

Члан 11.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије.“

Образложење

I. Уставни основ

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у одредби члана 97. тачка 4. којом је прописано да Република Србије уређује и обезбеђује одбрану и безбедност Републике Србије и њених грађана, као и у глави 6. Војска Србије чл. 139, 140. и 141. у којима је између осталог прописана Надлежност, Употреба Војске Србије ван граница и Контрола над Војском Србије где се учлану 141. ставу 2. наводи да се о Војсци Србије доноси закон.

II. Разлози за доношење закона

Одредбе Закона о Војсци Србије члан 8. ст. 5. и 6. у постојећем облику не одговарају тренду и променама насталим увођењем права запосленима у Војсци Србије да се синдикално организују због чега их је потребно брисати, а потом уградити нову одредбу која ће одговарати садашњем тренутку и правима запослених да о битним питањима из радних односа преговарају са послодавцем. Поред тога, одредбе спорних ст. 5. и 6. у колизији су са основним принципима и начелима колективног преговарања. Опште је познато да се колективним уговором запосленима признају и утврђују већа права од оних прописаних законом. Имајући наведено у виду, потпуно је јасно да су одредбе спорних ст. 5. и 6. у супротности са начелима колективног преговарања и ниподаптавају га када се њима условно и једнострано од стране послодавца прописује да се посебан колективни уговор за државне органе примењује на запослене у Војсци Србије само ако одређена права и дужности запослених у Војсци Србије нису уређена Законом о Војсци Србије и другим војним прописима који су притом ниже правне снаге.

До сада је било дискутабилно да ли представници и чланови синдиката када учествују у различитим синдикалним активностима попут презентација, промоција, семинара, јавних расправа, трибина, протеста и сл. могу носити униформу Војске Србије. На такво питање нико на страни послодавца није дао експлицитан одговор. Увођењем ове одредбе јасно би се дефинисало право на ношење униформе током синдикалних активности, које наравно нису у

супротности са Законом, а као што је то случај у полицији Републике Србије и свим другим радним организацијама.

Одредбама спорног става 3. прописано је да „Учешће професионалних припадника Војске Србије у групама синдикалног карактера мора бити у складу са правилима војне службе“. Овако постављена одредба Закона о Војсци Србије, у директној је колизији са одредбама Закона о раду и самим Уставом Републике Србије којима се гарантује слобода, независност од послодавца и самосталност удруживања и синдикалних организација. Послодавац својим интерним актом какав је Правило службе, даје себи за право да уређује права и слободе синдиката који је у односу на њега независан и представља посебно правно лице, што је својеврсни апсурд.

Одредбама члана 14а Закона о Војсци Србије, припадницима Војске Србије забрањује се без експлицитног одобрења министра одбране сваки контакт са организацијама у друштву које се баве питањима одбране и безбедности. Оваквим законским решењем професионалним припадницима Војске Србије се забрањује не само партиципација, већ и присуствовање на активностима које нпр. организују НВО по питањима која су таксативно наведена. То представља нонсенс, те је овакво решење неопходно брисати из Закона. Поред тога, намеће се питање, због чега се друштво ускраћује за допринос експерата из Војске Србије по питањима таксативно наведеним у одредби члана 14а. Одредбама овог члана, професионалним припадницима ВС се забрањује учешће у округлим столовима на којима се очекују одговори на питања од значаја за безбедност земље, као и одговори од значаја за цивилну и демократску контролу система одбране. Чак ни Устав као највиши правни акт у држави не ограничава професионалне припадника ВС да учествују у активностима удружења грађана, а што се чини одредбама члана 14а. Чак је и одредбама члана 29. Закона о Војсци Србије предвиђено да демократску и цивилну контролу војске поред осталих, могу вршити грађани и јавност. Како ће то грађани и јавност вршити контролу војске ако им је забрањен контакт са професионалним припадницима војске. Због свега наведеног, стојимо на становишту да је неопходно у потпуности брисати члан 14а из Закона о Војсци Србије.

Одредбу члана 95. став 2. је неопходно брисати јер је у директној колизији са одредбом става 1. истог члана. Ако је циљно тумачење одредбе става 1. члана 95. усмерено ка томе да обезбеди доњу границу за обрачун плата професионалних војних лица онда она као таква не представља никакву норму ако се потиरे одредбама следећег става. Поред тога, одредба става 2. је нејасна, нелогична и противречна сама себи јер се из ње не може разумети ко заправо утврђује

односно опредељује средства за плате професионалних војних лица. Ако је стручни орган Министарства одбране на основу броја запослених у систему одбране и формације планирао одређена средства за плате годишњим планом расхода и тако предложен план односно буџет усвојила Народна Скупштина, како је могуће да након тога нема довољно средстава у буџету за плате професионалних војних лица. Ако Народна Скупштина није одобрила одређена средства или их је умањила, онда нема потребе да Влада накнадно умањује и одређује основицу по свом нахођењу. Одредбе става 1. овог члана управо и постоје да би се одредило у којим границама се могу планирати средства за плате професионалних војних лица, а након планирања буџета и усвајања тог буџета од стране Народне Скупштине апсурдно је да определена средства Влада додатно умањује. Циљ предложених измена је да спречи послодавца, односно министра одбране да самоиницијативно прописује примања и накнаде припадницима Војске Србије. Усвајањем предложених измена у потпуности би се обезбедила синхронизација војних и општих прописа о раду и права која из тих прописа припадају припадницима Војске Србије, а која су сада на најнижем нивоу од када постоји Војска у Србији, а што значајно негативно утиче на њену оперативну способност и функционалност првенствено одласком најстручнијег и најспособнијег људског кадра незадовољног условима рада и примањима.

Допуна члана 97. став 2. на предложени начин је неопходна јер се у пракси показало да претпостављене старешине саме и произвољно, по својој слободној процени, а услед недостатка регулативе којом се ово питање ближе уређује, одлучују о томе колико неко лице треба или не треба да ради, односно колико неке треба да траје радно време без обзира да ли се ради о служби под отежаним условима или не. Усвајањем предложених измена, ближе би се уредила обавеза старешина надлежних да пропишу радно време, на који начин то треба да ураде и чиме треба да се руководе.

Предложеним изменама члана 109. став 2. министру одбране би се као представнику послодавца додатно наметнула обавеза, коју иначе има по Закону о раду, да у организацију и планирање радног времена у Војсци Србије активно укључи представнике запослених што тренутно није случај. Због тога припадници Војске Србије трпе материјалну штету и у потпуности им је искључена могућност да се таквом стању успротиве и супроставе.

Предложеном изменом члана 127. министру одбране би се као представнику послодавца додатно наметнула обавеза, коју има по Закону о раду, да у преговоре о примањима у Војсци Србије активно укључи представнике запослених што тренутно није случај, а због чега припадници Војске Србије у

статусу цивилних лица трпе материјалну штету и у потпуности им је искључена могућност да се таквом стању успротиве и уопште изборе за унапређење свог положаја.

Изменом члан 147. се јасно прописује којих начела и правила треба да се придржавају старешине када одлучују о нечијој одговорности што се сада прешироко схвата и ствара простора за озбиљне процесне пропусте на штету лица о чијој се одговорности расправља. Поред тога, закон којим се уређује општи управни поступак јасно прописује ко може донети какав управни акт или одлучивати о нечијем праву што ће обезбедити да поступак за утврђивање нечије одговорности не могу водити нестручна лица.

Недопустиво је да се претпостављеном старешини који по правилу није правник, омогући да по слободном нахођењу процењује и одлучује о томе да ли је неко учинио лакшу повреду војне дисциплине или не, а да му при томе нигде није одређено биће, односно радња у којој треба да се огледа та повреда. Опште је познато да одређени деликт који би се требао санкционисати да би то био, мора да буде предвиђен у легислативи, да би постојала његова кривица да је извршена одређена радња и да је наступила последица. Ништа од ових начела у случају одредбе тачке 9) није испоштовано. Напротив она даје, а не би смела, прешироко схватање дисциплинске грешке, односно не каже шта је то што неко треба да уради, а да је то забрањено и каква то последица треба да наступи да би се неко ко је професионални припадник Војске Србије, сматрао починиоцем дисциплинске грешке.

Одредбе члана 149. тачка 20) сматрам неуставном јер спречавају и директно задиру у право сваког човека на рад. Поред тога, оне директно негативно утичу на материјални положај и стандард припадника Војске Србије јер их спречава у обављању додатних делатности и стварању услова да себи и својој породици обезбеде додатна примања. Право на рад не сме и не може бити кажњиво и забрањено, посебно уколико не утичу на професионално обављање функционалне дужности. Одредбе тачке 27) не одговарају садашњем времену јер су биле актуелне у периоду када Војска Србије није имала право да се синдикално организује, а при том су и неуставне јер се штрајк по Уставу не може забранити. Одредбе тачке 32) мењале би се са циљем да се прецизирају јер речи „свако друго“ дају и стварају могућност прешироког тумачења нечије одговорности на штету лица које се позива на одговорност.

III. Објашњење основних правних института и појединачних решења

У члану 1. Предлога закона предлаже се измена члана 8. изменом става 5. и брисањем става 6. из разлога што не одговарају тренду и променама насталим увођењем права запосленима у Војсци Србије да се синдикално организују због чега их је потребно брисати.

У члану 2. Предлога закона предлаже се допуна члана 14. где се у ставу 1. додају речи „и учешћа у синдикалним активностима“ где се увођењем ове одредбе јасно дефинише право на ношење униформе током синдикалних активности које нису у супротности са Законом о Војсци Србије, као што је случај у полицији Републике Србије и свим другим радним организацијама, као и брисање става 3. из разлога што овако постављена одредба Закона о Војсци Србије, у директној је колизији са одредбама Закона о Раду и самим Уставом Републике Србије којима се гарантује слобода, независност од послодавца и самосталност удруживања и синдикалних организација.

У члану 3. Предлога закона предлаже се брисање члана 14а из разлога што оваква одредба члана 14а Закона, припадницима Војске Србије забрањује, сваки контакт са организацијама у друштву које се баве питањима одбране и безбедности, без експлитног одобрења министра одбране.

У члану 4. Предлога закона предлаже се измена члана 95. тако што се брише став 2. а досадашњи став 3. који постаје став 2. се допуњује речима „уколико не постоји закључен колективни уговор за запослене у Војсци Србије“ из разлога што је у директној колизији са одредбом става 1. истог члана.

У члану 5. Предлога закона предлаже се допуна члана 97. тако што се после речи „и способности за службу“ ставља запета и додају речи „о чему процену и мишљење даје надлежни орган медицине рада“ чиме се ближе уређује обавеза старешина надлежних да пропишу радно време, на који начин то треба да ураде и чиме треба да се руководе.

У члану 6. Предлога закона предлажу се измена члана 109. из разлога што би се министру одбране као представнику послодавца додатно наметнула

обавеза, коју иначе има по Закону о раду, да у организацију и планирање радног времена у Војсци Србије активно укључи представнике запослених што тренутно није случај, због чега припадници Војске Србије трпе материјалну штету и у потпуности им је искључена могућност да се таквом стању успротиве и супроставе.

У члану 7. Предлога закона предлаже се измена члана 127. тако што би се министру одбране као представнику послодавца додатно наметнула обавеза, коју има по Закону о раду, да у преговоре о примањима у Војсци Србије активно укључи представнике запослених што тренутно није случај, а због чега припадници Војске Србије у статусу цивилних лица трпе материјалну штету и у потпуности им је искључена могућност да се таквом стању успротиве и уопште изборе за унапређење свог положаја.

У члану 8. Предлога закона предлаже се допуна члана 147. тако да се тако што се после речи „односно правила кривичног права“, тачка замењује запетом и додају речи „а за извршене дисциплинске грешке, начела односно правила општег управног поступка“ како би се јасно прописало којих начела и правила треба да се придржавају старешине када одлучују о нечијој одговорности што се сада прешироко схвата и ствара простора за озбиљне процесне пропусте на штету лица о чијој се одговорности расправља.

У члану 9. Предлога закона предлаже се измена члана 148. тако што се брише тачка 9) из разлога што се претпостављеном старешини који по правилу није правник, омогући да по слободном нахођењу процењује и одлучује о томе да ли је неко учинио лакшу повреду војне дисциплине или не, а да му при томе нигде није одређено биће односно радња у којој треба да се огледа та повреда.

У члану 10. Предлога закона предлаже се измена члана 149. брисањем тачке 20) из разлога неуставности, јер спречава и директно задире у право сваког човека на рад, оне такође директно негативно утичу на материјални положај и стандард припадника Војске Србије јер их спречава у обављању додатних делатности и стварању услова да себи и својој породици обезбеде додатна примања, као и то да

право на рад не сме и не може бити кажњиво и забрањено, посебно уколико не утичу на професионално обављање функционалне дужности, одредбе тачке 27) не одговарају садашњем времену јер су биле актуелне у периоду када ВС није имала право да се синдикално организује, а при том су и неуставне јер се штрајк по Уставу не може забранити, одредбе тачке 32) мењају се са циљем да се прецизирају јер речи „свако друго“ дају и стварају могућност прешироког тумачења нечије одговорности на штету лица које се позива на одговорност.

У члану 11. Предлога закона дефинише се да овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.

IV. Анализа ефеката за доношење закона

Усвајањем овог Предлога закона и његовом применом допринеће се бољем положају како официра и подофицира, тако и професионалних војника Војске Србије, као и отклањању штетних одредби из важећег Закона о Војсци Србије, његовом прецизнијем формулисању, као и наставку професионализације Војске Србије.

V. Процена финансијских средстава потребних за спровођење закона

За спровођење овог закона није потребно обезбедити додатна финансијска средства у буџету Републике Србије.

VI. Разлози за доношење закона по хитном поступку

Доношење овог закона по хитном поступку се предлаже из разлога како би се успоставио склад са Законом о одбрани, Законом о војној, радној и материјалној обавези, Законом о раду и Породичним законом и створили услови за регулисање радно-правног статуса припадника Војске Србије сходно потребама службе и спречиле даље штетне последице како по професионалне припаднике Војске Србије, тако и целокупно друштво у целини.

ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА ЗАКОНА О ВОЈСЦИ СРБИЈЕ КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ, ОДНОСНО ДОПУЊУЈУ

Члан 8.

(1) Професионални припадници Војске Србије су професионална војна лица и цивилна лица на служби у Војсци Србије.

(2) Професионални припадник Војске Србије је у радном односу.

(3) Послодавац професионалног припадника Војске Србије је Република Србија.

(4) Права и дужности послодавца професионалног припадника Војске Србије постављеног, односно распоређеног у Војсци Србије и ван Војске Србије, у име Републике Србије врши министар одбране, уколико законом није другачије одређено.

~~(5) На права и дужности професионалних војних лица и војних службеника који нису уређени овим или посебним законом или другим прописом примењују се прописи о државним службеницима, општи прописи о раду и посебан колективни уговор за државне органе.~~

НА ПРАВА И ДУЖНОСТИ ПРОФЕСИОНАЛНИХ ПРИПАДНИКА ВОЈСКЕ СРБИЈЕ, ПОРЕД ПРАВА И ДУЖНОСТИ УТВРЂЕНИХ ОВИМ ЗАКОНОМ И ПРОПИСА ДОНЕТИХ НА ОСНОВУ ОВОГ ЗАКОНА, АКО НЕ ПОСТОЈИ ЗАКЉУЧЕН КОЛЕКТИВНИ УГОВОР ЗА ЗАПОСЛЕНЕ У ВОЈСЦИ СРБИЈЕ, ПРИМЕЊУЈУ СЕ И ОПШТИ ПРОПИСИ О РАДУ И ПОСЕБАН КОЛЕКТИВНИ УГОВОР ЗА ДРЖАВНЕ ОРГАНЕ АКО СУ ЊИХОВЕ ОДРЕДБЕ ПОВОЉНИЈЕ ЗА ПРОФЕСИОНАЛНЕ ПРИПАДНИКЕ ВОЈСКЕ СРБИЈЕ.

~~(6) На права и дужности војних наменштеника који нису уређени овим законом или посебним законом или другим прописом примењују се прописи о наменштеницима, општи прописи о раду и посебан колективни уговор за државне органе.~~

Члан 14.

(1) Војном лицу је забрањено присуствовање скуповима политичких странака у униформи и свака политичка активност изузев коришћења активног бирачког права, **И УЧЕШЋА У СИНДИКАЛНИМ АКТИВНОСТИМА.**

(2) Професионални припадник Војске Србије, ученик и кадет војношколске установе и лице на другом стручном оспособљавању за офицере и подофицере не може бити члан политичке странке.

- (3) ~~Учениће професионалних припадника Војске Србије у групама синдикалног карактера мора бити у складу са правилима војне службе.~~
- (4) Дужност је претпостављених на свим нивоима да штите интересе својих потчињених и да командном линијом извештавају о свим општим проблемима о којима су информисани.
- (5) Професионалним припадницима Војске Србије није допуштено право на штрајк.

Члан 14а

~~Професионалном припаднику Војске Србије може се, уз претходну сагласност министра одбране, одобрити учешће у активностима удружења којима се остварују следећи циљеви: реформа система одбране и Војске Србије, усклађивање прописа са општеприхваћеним стандардима и прописима Европске уније, изградња стратегије одбране и Доктрине Војске Србије којом се утврђују састав, организација и формација Војске Србије; оперативна и функционална способност, употреба и попуна Војске Србије; приправност и мобилизација; опремљеност наоружањем и војном опремом; командовање и руковођење у Војсци Србије и управљање системом одбране; учешће у мултинационалним операцијама и унутрашњи односи у Војсци Србије.~~

5. Ближе уређивање плата и других примања професионалних војних лица

Члан 95.

- (1) Влада утврђује основицу за обрачун плата професионалних војних лица, с тим што она не може бити нижа од 75% од просечне месечне зараде у Републици Србији исплаћене у месецу који претходи месецу у којем се утврђује основица, према последњем коначно објављеном податку органа надлежног за послове статистике.
- (2) ~~Уколико одобрена средства у буџету намењена за плате не омогућавају утврђивање основице према ставу 1. овог члана, Влада може утврдити нижу основицу за обрачун плата професионалних војних лица у складу са одобреним средствима.~~
- (3) Министар одбране, уз сагласност Владе, прописује: коефицијенте за обрачун плате; услове и мерила за увећање и умањење плате, накнаде плате, рокове за исплату, висину стипендије за школовање у иностранству; отпремнину за лица којима је престала служба на одређено време; новчане награде и помоћ и услове, начин остваривања и висину накнада путних и других трошкова и других

примања у Војсци Србије, **УКОЛИКО НЕ ПОСТОЈИ ЗАКЉУЧЕН КОЛЕКТИВНИ УГОВОР ЗА ЗАПОСЛЕНЕ У ВОЈСЦИ СРБИЈЕ.**

Члан 97.

(1) Професионално војно лице које ради на радном односно формацијском месту са повећаним ризиком на којем постоје опасности чије се штетно дејство на здравље и способност за војну службу не може у потпуности отклонити мерама безбедности и здравља на раду, има право на радно време краће од 40 часова недељно.

(2) Припадницима Војске Србије који раде на формацијским местима на којима се служба обавља под отежаним условима или на пословима у Војсци Србије на којима применом заштитних мера лице није могуће у потпуности заштитити од штетних утицаја, радно време се скраћује сразмерно штетном утицају услова рада на њихово здравље и способност за службу, **О ЧЕМУ ПРОЦЕНУ И МИШЉЕЊЕ ДАЈЕ НАДЛЕЖНИ ОРГАН МЕДИЦИНЕ РАДА.**

(3) Радом на радном односно формацијском месту са повећаним ризиком сматра се: нарочито тежак и напоран рад; рад под повећаним или смањеним атмосферским притиском; рад у води или влази; рад изложен јонизујућим зрачењима; рад у атмосфери загађеној отровним гасовима, отровном прашином и слично; рад са нагризајућим материјама; рад летачког особља; рад падобранаца; рад ронилаца; рад на бродовима и пловним објектима; рад на уклањању и уништавању неексплодираних убојних средстава; рад на спречавању и лечењу туберкулозе; рад на лечењу душевних болесника; рад у патолошко-анатомским просектурама.

(4) Скраћење радног времена не може износити више од 10 часова недељно.

(5) Професионално војно лице које има радно време, у смислу става 1. овог члана, има сва права као да ради са пуним радним временом.

Члан 109.

(1) Одредбе чл. 96. до 108. овог закона не примењују се за време ратног стања.

(2) ~~Влада ближе уређује радно време, одморе и одсуства војних лица, на предлог министра одбране.~~

РАДНО ВРЕМЕ, ОДМОРИ И ОДСУСТВА ПРОФЕСИОНАЛНИХ ПРИПАДНИКА ВОЈСКЕ СРБИЈЕ УРЕЂУЈУ СЕ КОЛЕКТИВНИМ УГОВОРМ УЗ ПОШТОВАЊЕ СВИХ УСЛОВА ПРОПИСАНИХ ОПШТИМ ПРОПИСИМА О РАДНОМ ВРЕМЕНУ, А У СЛУЧАЈУ ДА КОЛЕКТИВНИ УГОВОР НИЈЕ ПОТПИСАН, РАДНО ВРЕМЕ, ОДМОРИ И ОДСУСТВА ПРОФЕСИОНАЛНИХ

ПРИПАДНИКА ВОЈСКЕ СРБИЈЕ УРЕЂУЈЕ ВЛАДА НА ПРЕДЛОГ МИНИСТРА ОДБРАНЕ.

5. Плате, накнаде и друга примања

Члан 127.

~~(1) Влада утврђује основицу за обрачун плата цивилних лица на служби у Војсци Србије, сагласно одредбама члана 95. став 1. овог закона.~~

~~(2) Министар одбране, уз сагласност Владе, уређује коефицијенте цивилних лица на служби у Војсци Србије, критеријуме и поступак за њихово оцењивање и напредовање; плату и додатке на плату; накнаде плате; рокове за исплату; новчане награде и помоћ; право на отпремнину због стицања права на пензију у складу са законом; накнаду путних и других трошкова и друга примања, сагласно одредбама овог закона које се односе на плате, накнаде и друга примања професионалних војних лица.~~

ПЛАТЕ, НАКНАДЕ И ДРУГА ПРИМАЊА ЦИВИЛНИХ ЛИЦА НА СЛУЖБИ У ВОЈСЦИ СРБИЈЕ УРЕЂУЈУ СЕ КОЛЕКТИВНИМ УГОВОРМ ЗА ЗАПОСЛЕНЕ У ВОЈСЦИ СРБИЈЕ, А У СЛУЧАЈУ ДА КОЛЕКТИВНИ УГОВОР НИЈЕ ПОТПИСАН УРЕЂУЈЕ ИХ МИНИСТАР ОДБРАНЕ УЗ САГЛАСНОСТ ВЛАДЕ.

Члан 147.

Приликом утврђивања дисциплинске одговорности припадника Војске Србије у поступцима у којима се утврђује дисциплинска одговорност за извршене дисциплинске преступе, сходно се примењују начела, односно правила кривичног права, **А ЗА ИЗВРШЕНЕ ДИСЦИПЛИНСКЕ ГРЕШКЕ, НАЧЕЛА ОДНОСНО ПРАВИЛА ОПШТЕГ УПРАВНОГ ПОСТУПКА.**

Члан 148.

Дисциплинске грешке су:

- 1) учестало закашњавање или ранији одлазак с дужности или из службе;
- 2) неоправдан изостанак с дужности или из службе један радни дан;
- 3) неоправдано необавештавање непосредно претпостављеног о разлозима спречености за долазак на дужност, односно у службу у року од 24 сата од времена предвиђеног за долазак;
- 4) повреда прописа о ношењу војне униформе, односно друге прописане одеће, војничком, односно другом прописаном изгледу и личној хигијени;
- 5) долазак на дужност у стању алкохолисаности или довођење себе у току дужности у стање алкохолисаности;
- 6) непристојно понашање према сарадницима, подређенима и надређенима;

- 7) повреда правила о поздрављању, обраћању, представљању и јављању;
- 8) прикривање или непријављивање лакше повреде дужности из службе, односно из радног односа;
- 8а) неблаговремено, непотпуно или немарно извршавање наређења, одлуке или налога претпостављеног;
- ~~9) други поступак супротан правилима вршења службе који није обухваћен неком од повреда дужности из службе предвиђених овим или посебним законом.~~

Члан 149.

Дисциплински преступи су:

- 1) одбијање извршења наређења, односно налога претпостављеног, изузев наређења, односно налога чијим би се извршењем учинило кривично дело;
- 2) неизвршавање или несавесно извршавање наређења, одлуке или налога претпостављеног;
- 3) самовољно напуштање команде, јединице или установе;
- 4) насилничко, увредљиво или недолично понашање или изазивање нереда, свађе или туче у служби;
- 5) поступање којим се вређа достојанство подређених, нарочито с обзиром на пол, верско убеђење или националну припадност или кршење права која им по закону припадају;
- 6) уживање опојних дрога или неовлашћено држање супстанци или препарата који су проглашени за опојне дроге;
- 7) навођење другог на уживање опојне дроге или давање другоме опојне дроге да је ужива он или треће лице или омогућавање другоме да ужива опојну дрогу;
- 8) повреда стражарске, патролне или друге сличне службе;
- 9) неоправдан изостанак с дужности или из службе најмање два радна дана узастопно или три радна дана са прекидима у периоду од 12 месеци;
- 10) злоупотреба права из службе;
- 11) незаконито располагање средствима;
- 12) злоупотреба службеног положаја или прекорачење службеног овлашћења;
- 13) незаконит рад или пропуштање радњи на које је лице у служби овлашћено ради спречавања незаконитости или штете;
- 14) немаран однос према повереној имовини и присвајање или наношење штете војној или другој имовини у вези са обављањем службе;
- 15) повреда тајности података или несавесно чување службених списа или података;
- 16) подношење лажног извештаја;

- 17) давање нетачних података или докумената који су од утицаја на пријем у службу или напредовање;
- 18) фалсификовање, прикривање или противправно уништење службене исправе, књиге или списка или употреба фалсификоване исправе;
- 19) непредузимање прописаних мера за чување живота и здравља људи и исправности објеката и технике;
- ~~20) рад уз накнаду или награду ван јединице, односно установе или самостално обављање професионалне делатности противно условима одређеним законом;~~
- 21) брисана ("Сл. гласник РС", бр. 10/15)
- 22) брисана ("Сл. гласник РС", бр. 10/15)
- 23) брисана ("Сл. гласник РС", бр. 10/15)
- 24) примање поклона у вези с вршењем послова мимо одредаба закона, примање услуге или користи за себе или друго лице или коришћење службе ради утицања на остваривање сопствених права или права лица повезаних с припадником Војске Србије;
- 25) непријављивање интереса који припадник Војске Србије или с њиме повезано лице може имати у вези са одлуком државног органа у чијем доношењу учествује;
- 26) повреда начела непристрасности или политичке неутралности или изражавање и заступање политичких уверења у служби;
- ~~27) штрајковање или учествовање у противправном синдикалном организовању, односно у противправним синдикалним активностима;~~
- 28) непоступање по захтеву војног дисциплинског тужиоца или војног дисциплинског суда;
- 28а) непоступање по налогу инспектора Инспектората одбране односно лица која су актом надлежног старешине овлашћена за послове инспекцијског надзора;
- 29) прикривање или непријављивање теже повреде дужности из службе, односно из радног односа;
- 30) брисана ("Сл. гласник РС", бр. 10/15)
- 31) брисана ("Сл. гласник РС", бр. 10/15)
- 32) ~~свако друго~~ поступање припадника Војске Србије у служби које је противно прописима и кодексу части припадника Војске Србије, а којим се наноси штета угледу припадника Војске Србије.

ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

1. Орган државне управе, односно други овлашћени предлагач прописа

Народни посланик Балша Божовић

2. Назив прописа

Предлог закона о изменама и допунама Закона о Војсци Србије
The draft law on changes and amendments to the Serbian Army Act

3. Усклађеност прописа с одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум), односно с одредбама Прелазног споразума о трговини и трговинским питањима између Европске заједнице, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Прелазни споразум):

- а) Одредба Споразума и Прелазног споразума која се односе на нормативну саржину прописа**
- б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума и Прелазног споразума**
- в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума и Прелазног споразума**
- г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума и Прелазног споразума**
- д) Веза са Националним програмом за интеграцију Републике Србије у Европску унију**

Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније није планирано уређење материје на коју се односи Предлог закона.

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније

- а) Навођење одредби примарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима**
- б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима**
- в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са њима**
- г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност**
- д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније**

5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права

Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност, потребно је образложити ту чињеницу. У овом случају, није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се искључиво врши примена или спровођење неког захтева који произилази из одредбе секундарног извора права.

Одговарајући прописи Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност Предлог закона о изменама и допунама Закона о Војсци Србије нису релевантне са становишта права Европске уније.

6. Да ли су претходно наведени извори права ЕУ преведени на српски језик?

Не.

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик ЕУ?

Не.

8. Учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености

Не.

Потпис руководиоца органа органа државне управе, односно другог овлашћеног предлагача прописа, датум и печат

Београд, 25. септембар 2017. године

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Балиша Божовић